

Jukka Huotari/ams

8.11.1993

1 (5)

JOHTOKUNNAN KOKOUS

Aika perjantai 5.11.1993 klo 13.00

Paikka Valtion vakuusrahasto
Fabianinkatu 8, Helsinki

Läsnä Pekka Laajanen puheenjohtaja
Matti Vuoria varapuheenjohtaja, asian 8
aikana
Veikko Jääskeläinen varsinainen jäsen, asioiden
1-10 aikana
Pertti Kettunen "
Pentti Talonen "
Eva Liljeblom varajäsen
Heikki Niskakangas " asioiden 1-8 aikana
Sixten Korkman " asioiden 1-8 aikana
Jouko Ylä-Liedenpohja "
Jorma Aranko pysyvä asiantuntija
Peter Nyberg "

Heikki Koivisto johtaja
Jarmo Väisänen asioiden 6.2 ja 11.1 aikana
Jukka Huotari sihteeri

1.
Kokouksen avaus Puheenjohtaja avasi kokouksen.

2
Kokouksen päätösvaltaisuus ja sihteeri

Kokous todettiin päätösvaltaiseksi.

Johtokunnan kokouksen sihteeriksi valittiin Jukka Huotari.

3
Pöytäkirjan tarkastaminen

Päätettiin, että johtokunnan kokouksesta laadittava pöytäkirja tarkastetaan siten, että johtokunnan puheenjohtajan ja sihteerin lisäksi pöytäkirjan allekirjoittaa Pertti Kettunen.

4
Asialistan hyväksyminen

Päätettiin, että kokouksessa käsitellään 26.10.1993 päivätyssä johtokunnan kokouskutsussa (liite 1) mainitut asiat.

7

[REDACTED] osakastiedustelu

Jukka Huotari esitti liitteenä 5 olevan [REDACTED] osakastiedustelulomakkeen, jossa pankin osakkeenomistajilta kysytään mielipidettä C-osakesarjan poistamisesta ja sen muuttamiseksi A-sarjaksi.

Johtokunta päätti, että vakuusrahasto vastaa osakastiedusteluun siten, että [REDACTED] C-osakesarja voidaan poistaa. Samalla vakuusrahasto valtuutti [REDACTED] määräämän asiamiehen em. asiaa käsittelevässä yhtiökokouksessa edustamaan Valtion vakuusrahastoa siten, että C-osakesarja poistettaisiin ja poistamisen edellyttämä [REDACTED] yhtiöjärjestyksen muutos hyväksyttäisiin Unitas Oy:n yhtiökokouksessa.

8

OmaisuuDENHOIToyhtiön perustaminen

Jukka Huotari selosti liitteenä 6 olevan aineiston perusteella omaisuusENHOIToyhtiön perustamissuunnitelmaa. Johtokunta kävi lävitse omaisuusENHOIToyhtiön perustamiskirjan, perustavan yhtiökokouksen pöytäkirjan, yhtiöjärjestyksen sekä hallituksen järjestäytymiskokouksen pöytäkirjan.

Johtokunta totesi, että vakuusrahaston tulee varautua Postipankki Oy:n mahdolliseen pääomitustarpeeseen tarvittaessa siten, että vakuusrahaston apporttipanosta omaisuusENHOIToyhtiöön vähennetään noin yhdellä miljardilla markalla.

Merkittiin tiedoksi liitteenä 7 oleva erittely vakuusrahaston omistamien osakkeiden kurssikehityksestä.

9

Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankin erityistarkastuksen aiheuttamat jatkotoimet

Merkittiin tiedoksi [REDACTED] SKOP:n mahdollisiin vahingonkorvausprosessien käynnistämiseen liittyvä lausunto (liite 8).

Johtokunta keskusteli asiasta ja päätti, että asian yksityiskohtaista käsittelyä jatketaan johtokunnassa sen jälkeen kun asianajaja Savolainen on valmistellut asiaa pidemmälle. Johtokunta totesi vielä, että ennen SKOP:n yhtiökokouksen koollekutsumista vakuusrahaston hallintoneuvosto on informoitava asiasta.

10

Osuuspankin tukijärjestely

[REDACTED] selosti liitteenä 9 olevan materiaalin perusteella osuuspankkien vakavaraisuuden turvaamiseen tähtäävää takausjärjestelyä.

Johtokunta keskusteli selostuksen perusteella ja päätti hyväksyä tukitoimen sisällön sekä päätti lausuntopyyntöjen lähettämistä Suomen Pankille ja Rahoitustarkastukselle. Lausunnot ovat vakuusrahaston käytössä johtokunnan kokouksessa 10.11.1993, jolloin johtokunta lopullisesti päättää valtioneuvostolle tehtävästä päätösesityksestä.

11

Muut asiat

11.1

SSP-kauppaan liittyvä lisäpöytäkirja

Johtokunta päätti hyväksyä liitteenä 10 olevan pöytäkirjan, jossa on sovittu eräistä Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n jakamiseen liittyvistä käytännön järjestelyistä.

11.2

Vakuusrahaston hakemus valtiovarainministeriölle

Johtokunta päätti, että Valtion vakuusrahasto pyytää, että valtiovarainministeriö suorittaisi Valtion vakuusrahastolle Suomen Pankissa olevalle sekkitilille valtion vuoden 1993 tulo- ja menoarvioon momentille 28.87.50 Korvaus Valtion vakuusrahastolle lainojen ja takausten hoitomenoihin varatusta 970.000.000 markan määrärahasta nostamatta olevan määrän eli 548.500.000 markkaa ja valtion vuoden 1993 viidenteen lisämenoarvioon haetusta 210.000.000 markan määrärahasta 131.500.000 markkaa. Haettavat korvaukset perustuvat liitteenä 11 oleviin laskelmiin.

11.3

Valtiontakuukeskuksen vakauttamistakauksista

Merkittiin tiedoksi liitteenä 12 olevat Valtion takuukeskuksen vakauttamistakauksen myöntämisperiaatteet. Todettiin, että Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n status ei enää vastaa vakauttamistakauksen myöntämisen edellyttämää talletuspankkistatusta, joten Valtion takuukeskus on peruuttanut myöntämänsä ne neljä vakauttamistakausta, joita ei vielä oltu pantu täytäntöön. SSP ei voi vastaisuudessaakaan hakea vakauttamistakausta.

Asianajotoimisto Peltonen, Örndahl, Ruukonen&Itäinen
Oik.lis Gerhard af Schülten
Fredrikinkatu 48 A
00100 Helsinki

Helsinki, 27.10.1993
Viedään

ASIA

Valtion vakuusrahasto /SKOP /lausuntopyyntö

Viitaten eiliseen puhelinkeskusteluunne, pyydän Sinua ystävällisesti tarkistamaan oheisen muistion lähinnä siltä osin kuin siinä on käsitelty yhtiöoikeudellisia kysymyksiä.

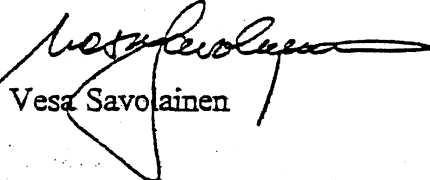
Samalla pyydän lausuntoasi siitä, miten tarkkaan mahdollisesti SKOP:n johtoa vastaan yhtiön puolesta nostettavat oikeudenkäynnit on itse yhtiökokouksessa yksilöitävä ja käsiteltävä. Pankkialaisuus kai osaltaan vaikuttaa asian ratkaisuun. Viitataan tältä osin esim. talletuspankkilain 1 ja 58 §:iin.

Henkilökohtaisesti toivon, että ehtisit antaa lausuntosi työkiireistäsi huolimatta mahdollisimman pian. Vakuusrahaston toivomus, on että se on valmis ensiviikon perjantaina.

Laskusi voit osoittaa suoraan Valtion vakuusrahastolle ja yhdysmiehenä siellä on

Sanomattakin on selvää, että muistio on tiukasti luottamuksellinen ja pyydän palauttamaan sen toimistoomme. Ottanet myös huomioon, että se on laadittu laajasta materiaalista varsin lyhyessä ajassa.

Ystävällisin terveisin

Vesa Savolainen

Asianajotoimisto Vesa Savolainen Ky

Bulevardi 3 B 13, 00120 Helsinki
Puh. 90 - 680 29 00, Fax. 90 - 680 28 56

VS

LITE 8

Valtion vakuusrahasto
Apulaisjohtaja Liisa Halme
Fabianinkatu 8
00130 Helsinki

Valtion vakuusrahasto
Saapunut 4/11 1993
Dno 311

Helsinki, 4.11.1993
VIEDÄÄN

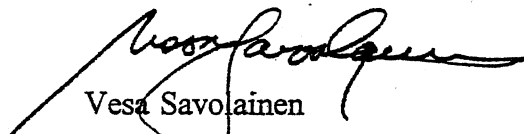
ASIA

SKOP / asianajaja Gerhard af Schulténin lausunto

Ohessa Schulténin lausunto ja allekirjoittaneen lausuntopyyntö.

Schultén on, kuten lausunnosta, ilmenee kuitenkin keskittynyt lähinnä yhtiökousta koskeviin oikeudellisiin kysymyksiin.

Terveisin

Vesa Savolainen

Asianajotoimisto Vesa Savolainen Ky

Bulevardi 3 B 13, 00120 Helsinki

Puh. 90 - 680 29 00, Fax. 90 - 680 28 56

LAUSUNTO

Asianajaja Vesa Savolainen on Valtion vakuusrahaston toivomuksesta pyytänyt minulta lausuntoa seuraavassa asiassa: miten tarkkaan on osakeyhtiön johtoa vastaan yhtiön puolesta nostettava vahingonkorvauskanne yhtiökokouksessa yksilöitävä ja käsiteltävä?

Asia liittyy mm. SKOP:in johtoa vastaan mahdollisesti ajettavaan korvauskanteeseen ja olen siinä tarkoituksessa tutustunut toimeksiantajan laatimaan muistioon valtion vakuusrahaston toimituttamasta SKOP:n erityistarkastuksesta liitemuistioineen.

SKOP:iin sovelletaan liikepankkilakia. Sekä vuoden 1969 (muutettuna 1979) että vuoden 1990 liikepankkilaeissa todetaan viittaussännöksin, että vahingonkorvauskanteen nostamisesta pankin lukuun on voimassa mitä osakeyhtiölain 15 luvun 5-7 §:ssä on säädetty.

Osakeyhtiölain 15 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan " Vahingonkorvauskanteen nostamisesta yhtiön lukuun 1-3 §:n nojalla päätetään yhtiökokouksessa. Hallituksella on kuitenkin oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta." Säännös soveltuu myös siihen tilanteeseen, että korvauskanne päätetään nostaa myönnetystä vastuuvapaudesta huolimatta.

Mainitun lainkohdan rationa on se, että korvauskanteen nostaminen luottamustehtävää hoitavaa henkilöä eli toimielinasemassa olevaa vastaan on omistajien harkintavaltaan kuuluva asia. Osakkeenomistajat (enemmistö ja tietyin edellytyksin määrävähemmistö) päättävät onko yhtiön edun mukaista nostaa tällaista kannetta. Osakkeenomistajien vapaaseen harkintavaltaan kuuluu myös sen päättäminen, keitä vastaan sekä missä laajuudessa kanne nostetaan. Yhtiökokous voi näin ollen päättää, että kanne nostetaan vain joitakuista johtokunnan jäseniä vastaan ja vain jonkin vahinkoa aiheuttaneen toimenpiteen johdosta, vaikka objektiivisesti katsoen johtokunnan kaikkiin jäseniin voitaisiin kohdistaa huomattavastikin laajempaa korvauskannetta.

Osakkeenomistajan on yhtiökokouksessa saatava ajettavasta korvauskanteesta niin selvä kuva, että hän pystyy tekemään järkeväen hyöty/haitta arvion;
kannattaako oikeudenkäyntiin ryhtyä ottaen huomioon siitä saatavan hyödyn, prosessiriskin, oikeudenkäynnin vaikutus yhtiön maineeseen jne. Yhtiökokous ei toisaalta toimi tuomarina asiassa vaan pelkkänä toimeksiantajana.

Yhtiökokouksen päätöksen täytäntöön panosta vastaavan hallituksen kannalta päätöksen on oltava niin selkeä, että aikanaan laadittava haastehakemus voidaan aineellisestikin siihen ankkuroida. Muutoin on vaarana, että korvausvelvolliset tekevät oikeudessa väitteen siitä, että kanne eroaa siitä mitä yhtiökokous on päättänyt. Kysymys on tältä osin aineellisesta prosessiedellytyksestä.

Osakeyhtiölain esitöissä ei ole pohdittu mitä tarkempia sisällöllisiä vaatimuksia olisi asetettava tutkittavana

olevan lainkohdan tarkoittamalle yhtiökokouksen päätökselle. Uudemmassa oikeuskirjallisuudessa tähän kysymykseen ei liioin ole kiinnitetty huomiota. Vanhan osakeyhtiölain osalta [REDACTED] on käsitellyt asiaa teoksessaan "Osakeyhtiön hallituksen vastuun toteuttaminen", Helsinki 1965. Koska vuoden 1890 laki korvauskanteen nostamisen osalta asiallisesti ottaen oli samansisältöinen kun voimassa oleva laki, [REDACTED] tekstiä voidaan pitää edelleenkin asiaan vaikuttavana.

[REDACTED] toteaa (s. 152 ss) mm. seuraavaa:

" Sitä vastoin ei ole estettä, että yhtiökokous, päättäessään kanteen nostamisesta ja sen pääperusteista, samalla oikeuttaa hallintoneuvoston tai kannetta ajavan hallituksen tai yhtiön valtuutetun yksityiskohtaisesti täsmentämään yhtiön vaatimukset. Ei voitane nimittäin vaatia, että yhtiökokouksen tulisi lopullisessa muodossa vahvistaa yhtiön vaatimusten sisältö, koska yhtiön korvausvaateen määrän selvittäminen saattaa monasti vaatia niin suuritöisiä tutkimuksia ja laskutoimituksia, ettei yhtiökokous itse ole kykenevä niitä kuitenkaan suorittamaan. Mutta korvauskanteen ajaja ei saa laajentaa kannettaan ilman erityistä yhtiökokouksen päätöstä koskemaan seikkoja, jotka eivät sisältyneet yhtiökokouksen kanteennostopäätökseen, koska menettely olisi edellä mainitun lainsäännöksen (26 §:n 1 momentin 2 kohta) vastaista. "

Saman toteaa lyhyesti Norjan samansisältöisen säännöksen osalta [REDACTED] kirjassaan "Lov om aksjeselskaper". [REDACTED] mukaan (s.295) yhtiökokouksen on päätettävä kanteen nostamisesta ja mainittava vaatimuksen perusteet. Vaatimuksen täsmentäminen on käytännössä kuitenkin jätettävä niille, jotka yhtiön puolesta ajavat asiaa.

Edellä mainittuihin näkökohtiin voidaan hyvin yhtyä.

SKOP:n tapaukseen sovellettuina ne johtaisivat seuraavanlaiseen päätelmään.

Kokouskutsussa riittää lyhyt maininta siitä, että kokouksessa käsitellään kysymystä vahingonkorvauskanteen nostamisesta pankin entistä johtoa vastaan.

Kokouksessa asiaa käsitellään johtokunnan soveliaaksi katsomallaan tavalla. Kun pankissa on vain yksi omistaja, menettely voi olla joustava.

Pääasia on, että kokouksen päätös muotoillaan siten, etteivät korvausvelvolliset saa siitä aiheen prosessiväitteiden esittämiseen. Päätöksessä on mainittava vahingon aiheuttaneet teot/laiminlyönnit. Vähintään olisi lausuttava milloin ne ovat tapahtuneet, esim. 1990-1992 väliseltä ajalta, sekä tekotyypit; huolimaton luotonanto ylivelkaantuneille asiakkaille, luotonanto riittämättömiä vakuuksia vastaan, luotonanto-ohjeiden noudattamisen valvonnan laiminlyönti, riittämätöntä ohjeistusta henkilökunnalle jne.

Ei liene haitaksi, että samalla nimenomaisesti todetaan, että korvauskannetta on päätetty nostaa myönnetystä vastuuvapaudesta huolimatta.

Korvausvelvolliset on yksilöitävä. Tämä lienee mahdollista kytkemällä samalla henkilön asianomaiseen tekoon, esim. näin: "KK myöntämällä luottoa ilman vakuuksia ja/tai ylittämällä luottovaltuutuksensa sekä laiminlyömällä velvollisuutensa johtokunnan jäsenenä valvoa että"

Kriittisempi on kysymys vahingon määrästä.

Yhtiökokouksen on syytä yleisin sanakääntein todeta, että korvausvelvolliset ovat aiheuttaneet yhtiölle vahinkoa toteutettuna luottotappiona, pankkiin

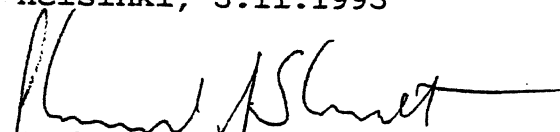
kohdistettuna korvausvaateena tms. Voidaanko lausua jotain vahinkojen määrästä? Tässä vaiheessa näyttää vaikealta täsmentää vaatimuksia muulla tavoin kuin toteamalla, että esim. luottotappiona on jo toteutunut X miljoonaa markkaa ja että luottotappio voi nousta aina Y miljoonaan markkaan. Sen sijaan saattaa olla vaikeaa täsmentää edes vähimmäisvaatimuksin, mitä vaateita kohdistetaan eri korvausvelvollisiin yksin tai yhdessä toisten kanssa. Jos korvausvaatimukset perustetaan suoritettuun erityistarkastukseen, voitaisiin harmitella sellaista ratkaisua, että yhtiökokouksen pöytäkirjassa todetaan, että asiaa käsiteltiin tämän raportin ja siitä tehdyn muistion pohjalta, jolloin päätöslauselmassa voidaan tekojen ja vahingon osalta viitata tarkastus kertomukseen. Tämä menettely muistuttaa sitä menettelyä, joka noudatetaan, kun vähemmistö nostaa korvauskanteen yhtiön lukuun erityisestä tarkastuksesta annetun lausunnon pohjalta (ks. OYL 15:6.3 §).

Erikseen joudutaan vielä pohtimaan, onko yhtiökokouksen päätöksessä yksilöitävä ongelmavelalliset. Tämän asian tekee ongelmalliseksi talletuspankkilaissa säädetty pankkisalaisuus, joka on tulkittu estävän jo asiakkaan nimenkin paljastamisen ulkopuolisille. Ulkopuolisella taas tarkoitetaan nimenomaisesti myös yhtiökokousta. Se seikka, että SKOP:lla on vain yksi omistaja, että yhtiökokous on suljettu tilaisuus ja että kokouspöytäkirja on vain osakkeenomistajan nähtävänä, ei muuttane asiaa.

Kun SKOP:ssa vuosittain tehdään tuhansia luottopäätöksiä, olisi väärinkäsitysten välttämiseksi suositeltavaa, että vahingon aiheuttava teko yksilöitäisiin osoittamalla kenelle ongelmaluotto on myönnetty. Tämä näyttäisi edellyttävän niiden yritysten suostumusta, joiden osalta kriittinen tieto ei ole tullut julkiseksi

esim. konkurssituomion tai lehtikirjoittelun perusteel-
la.

Helsinki, 3.11.1993

Gerhard af Schultén

asianajaja, OTL

Helsinki

1 OSAPUOLET

Suomen Säästöpankki - SSP Oy

Kansallis-Osake-Pankki

Osuuspankkien Keskusliitto siihen kuuluvien ja myöhemmin erikseen ilmoitettavien jäsenpankkiensa puolesta ja lukuun

Postipankki Oy

Unitas Oy, omasta ja tytäryhtiönsä Suomen Yhdyspankki Oy:n puolesta

Suomen Valtio

Valtion vakuusrahasto

2 PÖYTÄKIRJAN TARKOITUS

Tämän pöytäkirjan tarkoituksena on tarkentaa osapuolten 14.10.1993 ja 22.10.1993 allekirjoittamaa luovutussopimusta sekä siihen tarkennukseksi lisättyä 21.10.1993 allekirjoitettua sopimusta omaisuudenhoitoyhtiöön ja taselainauksen piiriin kuuluvien SSP:n asiakkaiden käsittelystä seuraavaa:

3 LAINA-ASIAKKaidEN HOIDON PERIAATTEET

Osapuolet toteavat, että yhteisenä tarkoituksena on huolehtia laina-asiakkaista siten, että tarpeettomia ongelmia ei ilmene asiakassuhteissa. Ostajapankkien tulee luovutussopimuksen tekstiin ja henkeen viitaten suhtautua SSP:ltä niille siirtyneisiin luottoasiakkaisiin samalla tavoin kuin omiin luottoasiakkaisiinsa. Samaa asiakashoidollista periaatetta tulee noudattaa OHY- ja taselainausasiakkaiden osalta. Ostajapankit eivät saa omista asiakashoitoperusteista poikkeamalla aiheuttaa tilanteita, joissa SSP:stä siirtyneet asiakasvastuut päätyvät omaisuudenhoitoyhtiöön.

Pankkien yleisenä veloitteena on pankkijärjestelmän rakenneratkaisuun liittyen luotsata maksuvaikeuksissa olevia elinkelpoisia yritysasiakkaita ja yksityisasiakkaita vaikeuksien yli. Samaan periaatteeseen viitataan vuonna

1992 luottolaman torjuntaan myönnettyjen pääomatodistusten perusteluissa sekä valtion tämän vuoden ensimmäisen lisäbudjetin perusteluissa.

Erityisenä pyrkimyksenään osapuolet toteavat, että ostajapankkien mahdollisuus siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön yrityssaamia sovituin kriteerein myöhempänä ajankohtana ei saa aiheuttaa asiakkaalle haittaa tai vahinkoa eikä saa vaikuttaa ostajapankin asiakashoidollisiin toimenpiteisiin, vaan asiakashoidon tulee olla samoihin periaatteisiin nojautuvaa kuin ostajapankin omien asiakkaiden suhteen.

Tämän sopimuskohdan noudattamisen valvomiseksi ostajapankit toimittavat VVR:lle/OHY:lle vuonna 1993 voimassa olleet tai annetut ohjeet, joita pankit ovat antaneet luotonannosta.

4

ASIAKASVASTUUN MÄÄRÄYTYMISPERUSTE

Viimeistään helmikuun lopussa 1995 omaisuudenhoitoyhtiölle siirrettävien saamisten määrän tulee 22.10.1993 ylittää 1 Mmk myöhemmin järjestämättömiksi muuttuneiden saamisten osalta sekä 5 Mmk toimialaperusteella tai luottoajan perusteella siirtyvien saamisten osalta. Saamiset siirtyvät sekä omaisuudenhoitoyhtiöön että taselainauksen piiriin myöhemmän siirtohetken kirjanpitoarvosta riippumatta siitä, minä hetkenä vastuut on siirretty.

5

VASTUIDEN LISÄÄMINEN

Jos asiakkaalla ei ole järjestämättömiä saamia, käsittelevät ostajapankit asiakasta kuten omiaan. Sen sijaan taselainauksen piiriin kuuluvien asiakasvastuiden sekä vuoden 1994 helmikuun jälkeen omaisuudenhoitoyhtiöön siirtyvien sellaisiksi todennettujen eli järjestämättömiksi muuttuneiden asiakasvastuiden määrää ei saa kasvattaa ilman VVR:n/OHY:n lupaa. Tapauksissa, joissa suuremman vahingon välttäminen edellyttää vastuiden lisäämistä, voidaan vastuita kasvattaa ilman VVR:n/OHY:n lupaa. Ostajapankkien tulee kuukausittain informoida omaisuudenhoitoyhtiötä todennetuista uusista järjestämättömistä tapauksista.

Vuoden 1994 kuluessa järjestämättömiksi siirtyviä yli 1 Mmk:n asiakasvastuita voidaan siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön myös 30.6.1994, mikäli ao. vastuut olivat järjestämättömiä per 30.4.1994 sekä 31.10.1994, mikäli ao. vastuut olivat järjestämättömiä per 31.8.1994.

Vastuita ei saa kasvattaa siten, että lisävastuilla suoritettaisiin ostajapankin samalle asiakaskokonaisuudelle myöntämiä luottoja, niiden korkoja tai muita sitoumuksia.

6

ASIAKASKOKONAISUUS

Luovutussopimuksenviittausostajakohtaiseen asiakaskokonaisuusmäärittelyyn tulkitaan niin, että asiakaskokonaisuus kaupantekohetkellä koostuu vain SSP:n asiakkaista vastaanottavan pankin osalta.

7

YHTEISET ASIAKKAAT

Osapuolet toteavat, että omaisuudenhoitoyhtiön ja ostajapankin yhteisiä asiakkaita ja osapuolten saamia kohtellaan tasapuolisesti.

8

SSP:N ERITYISRAHOITUSKONTTOREIDEN ASIAKKAIDEN RAHOITUSHUOLTO

SSP:n erityisrahoituskonttorit toimivat perustettavan omaisuudenhoitoyhtiön puolesta ja lukuun.

SSP:n erityisrahoituskonttoreiden asiakkaiden rahoitushuollon varmistamiseksi SSP käynnistää näiden konttoreiden toiminnan ensi tilassa, mahdollisuuksien mukaan maanantaina 8.11.1993.

Erityisrahoituskonttoreiden toiminta tapahtuu Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n puitteissa ja lukuun ja luottojen myöntäminen, saamisten perintä, vakuuksien realisointi ja muut vastaavat toimenpiteet suorittaa erityisrahoituskonttoreiden henkilöstö Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n nimissä.

Ostajapankit sitoutuvat myötävaikuttamaan siihen, että erityisrahoituskonttoreiden käyttöön voidaan osoittaa asianmukaiset tilat holvituloineen sekä riittävät asiantuntevat henkilöstöresurssit SSP:ltä siirtyneistä tiloista ja henkilöstöistä. Ostajapankit tukevat erityisrahoituskonttoreiden toiminnan käynnistämistä omilla ohjeillaan.

Luottohallinto on Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n organisaatioon kuuluva toiminto, joka nykytilanteessa vastaa erityisrahoituskonttoreiden toiminnasta, tekee niiden asiakkaita ja pankin omaisuutta koskevia luottopäätöksiä ja kiinteistöasioita koskevia päätöksiä valtuuksin, jotka VVR on perustettavan omaisuudenhoitoyhtiön lukuun luottohallinnon luotto- ja kiinteistöryhmille delegoinut. Luottohallinto raportoi luotto- ja kiinteistöasioiden osalta VVR:lle. Hallinnollisesti luottohallinto kuuluu Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n keskushallintoon.

Erityisrahoituskonttoreiden luottopäätösten käsittely tapahtuu omaisuudenhoitoyhtiön lukuun. Asiakasneuvottelut ja asioiden valmistelu tapahtuu erityisrahoituskonttoreiden henkilöstön toimesta ja luottopäätökset tehdään

erityisrahoituskonttoreissa, SSP:n luottohallinnossa ja VVR:ssa erillisen delegointiohjeen mukaisesti.

Kun on oletettavaa, että Suomen Säästöpankki - SSP Oy:n pankkitakaus ei nykyisessä tilanteessa saa yleistä luotettavuutta, sovitaan, että tarvittaessa pankkitakauksen myöntää SSP:n vastatakauksella se ostajapankki, jonka ostamassa konttorissa tai sen yhteydessä (entisessä aluekonttorissa) erityisrahoitusyksikkö toimii. Nämä pankkitakaukset siirretään omaisuudenhoitoyhtiölle mahdollisimman pian.

Todetaan, että erityisrahoituskonttoreiden toiminnan jatkuminen tulee varmistaa siihen asti, kun omaisuudenhoitoyhtiö voi ottaa asiakassuhteet oman organisaationsa hoidettavaksi.

Erityisrahoituskonttoreiden asiakkaisissa on sellaisia, jotka eivät täytä omaisuudenhoitoyhtiön kriteerejä. Sovitaan, että näiden asiakkaiden siirto ostajapankkien ostamiin konttoreihin tapahtuu heti, kun se asiakassuhteiden hoitoa vaarantamatta on mahdollista, kuitenkin viimeistään 31.12.1993 mennessä.

Erityisrahoituskonttorit, SSP:n luottohallinto ja VVR toteavat erityisrahoituskonttoreiden asiakkaiden luottopäätösten teon yhteydessä asiakaskohteisesti omaisuudenhoitoyhtiön siirtokriteerien toteutumisen ja mikäli siirtokriteeriä ei ole olemassa siirtyy päätöksenteko ostajapankille.

9

KESKITETTY PERINTÄ

Useilla entisillä säästöpankkialueilla on eri konttoreiden asiakkailta olevien saamisten perintä keskitetty alueelliseen perintäyksikköön.

SSP:n luottohallinnon antaman ohjeen mukaan ne keskitetyssä perinnässä olevat asiakassaamiset, jotka eivät ole erityisasiakaskonttoreiden asiakkailta, siirretään siihen konttoriin, josta perittävä on siirretty perintäyksikköön ostajapankin jatkossa hoidettavaksi.

Kun keskitetyn perinnän purkaminen on aiheuttanut ongelmia ostajapankkien perintää hoitavalle henkilöstölle, SSP:n luottohallinto on lähettänyt 1.11.1993 ohjeen, jonka mukaan siirtohetkestä on sovittava vastaanottajan kanssa ja asiat on selvitettävä yhdessä. Lisäksi on annettu ohje, jonka mukaan SSP:n keskitetty perintäyksikkö voi hoitaa ostajapankkien perittäviä erillisen toimeksiannon perusteella toistaiseksi, kuitenkin vain lyhyen ajan. Erityisesti on korostettu, että perittävien siirto ei saa aiheuttaa oikeudenmenetyksiä.

10

VVR:N, OSTAJAPANKKIEN JA SSP:N TEHOKKAAN YHTEYDENPIDON VARMISTAMINEN

Osapuolet toteavat, että akuuttien ongelmien esille tulo edellyttää nopeita ratkaisuja sekä yhdenmukaista ohjeistusta niin VVR:n, ostajapankkien kuin SSP:nkin taholta.

Tässä tarkoituksessa perustetaan yhteistyöryhmä, johon kaikki osapuolet nimeävät jäsenen. Yhteistyöryhmä kokoontuu tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran viikossa.

Osapuolet ovat nimenneet yhteyshenkilönsä tähän ryhmään 3.11.1993. Yhteistyöryhmän kokoomuksena toimii

SSP

KOP

SYP

PSP

OKL

VVR

Helsingissä 5. päivänä marraskuuta 1993

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

OSUUSPANKKIEN KESKUSLIITTO

POSTIPANKKI OY

UNITAS OY

VALTION VAKUUSRAHASTO

SUOMEN SÄÄSTÖPANKKI - SSP OY

SUOMEN VALTIO